

CAROLI M. AGRELL
SUPPLEMENTA AD LEX. SYR. CASTELLIANUM

QUORUM PARTEM DECIMAM SEPTIMAM

VENIA AMPL. FACULT. PHILOS. UPSAL.

PRÆSIDE

MAG. HENR. G. LINDGREN
PROF. REG. LITT. GRAEC. ET ORIENT. ADJ.

P. P.

DANIEL OLAUSSON
Vestm. Dalek. Stip. Grönvall.

Bachus. His quidam dicitur. In his hinc corpus

IN AUDIT. GUST. DIE XI MART. MDCCXL.

H. T. M. S.

UP SALIAE,
EXCUDEBANT REGIE ACADEMIE TYPOGRAPHI.

GROSSHANDLAREN OCH BRUKS PATRONEN

HÖGÄDLE

Herr C. R. ROTH

egnas denna gård med högaktning och vördnad

af

D. OLAUSSON.

BRUKNPATRONEN

HÖGÄDLE

Herr O. OLAUSSON

med varm tacksamhet och liflig erkänsla

af

en tillgifven brorson

De Huldaste Föräldrar

helgadt

af

sonlig vördnad, kärlek och tacksamhet.

Th. 1.

Recte docent Grammatici, Infinitivo Constructo Verbi Activi in lingua Hebræa annexi Suffixa, nunc Nominalia, nunc Verbalia: *Nominalia*, si Subjecto — *Verbalia*, si Objecto Verbi exprimendo inservit suffixum Pronomen. Quum jam vero constet, formas Suffixorum nominalium et verbalium esse, si modo primam personam exceperis, fere easdem, facile patet, nullam esse, si de reliquis personis quæritur, hujus regulæ vim; neque posse ex hac sciri, utrum sit, e. g. in יְלֹעַ, Suffixum i Subjectum an Objectum Verbi. Consulatur, dixerit quis, orationis tenor. Quem vero ad verum hujusmodi formæ sensum eruendum tironem parum sic adjuvat grammatica, mittit eumdem haud raro non meliora edocet, ad quem provocare conatur, orationis tenor. Fit tunc conjecturarum periculum, quo genere, præsertim si e tirone proveniunt, nihil est inanius, quibus vero, proh dolor, scatet exegesis V. Testamenti. Omnem ambiguitatis ansam haudquam posse per regulam grammaticam tolli et nos perlubenter agnoscimus, quum sibi ipsi in hujusmodi formarum usu haud satis constet ipsa lingua; veremur autem, ne ad regulæ dignitatem evexerint Grammatici quod exceptionis loco rectius suisset annotandum. Observasse nimirum nobis vide-

mur, ad dictionis αμφιβολιαν evitandam ita fere egisse Hebræos, ut Objectum Verbi non nisi raro per Suffixa secundæ et tertiaræ personæ Infinitivo annexa, vulgo vero per Pronomina separata exprimerent.

Th. 2.

Hanc igitur pro Infinitivo Constructo Verbi Activi debitis Pronominibus muniendo proponimus regulam: "Infinitivo Constr. V. A., ubi Verbi *Subjectum* Pronomine exprimendum, adduntur Suffixa Nominalia (e. g. קָרְבָּלִי, קָרְבָּלִים vel קָרְבָּלִים etc. ^{to} occidere mei, tui, ejus h. e. cædes, quam ego, tu, is in alium committit); ubi vero *Objectum*, si de prima persona agitur, Suffixum Verbale (e. g. קָרְבָּלְנִי ^{to} occidere me h. e. cædes, quam aliis in me committit), si de reliquis personis, excipiunt vulgo Infinitivum Pronomina separata (e. g. קָרְבָּלַנְתִּי, קָרְבָּלַנְתִּים etc.)." Occurrunt quidem exempla Objecti 2 et 3 pers. post Infinitivum per Suffixa expressi, sunt hæc vero, si ad eorum numerum, ubi adhibentur Pronomina separata, eadem exegeris, adeo pauca, ut scriptoris incuriae potius, quam constanti cuidam linguæ usui originem debere sint censenda.

125

- præfixum 1) et. 2) *etiam*, B. p. 5. l. 9. p. 105. l. 1. p. 105.
l. 7 a fine (ubi *etiam sine verbo tuo*) etc. 5) *cum* (när, dâ)
e. g. *cum fugerent*, B. p. 89. l. ult. 4) adseverationi
inservit. Vide Cast. L. S. 5) incipit apodosin, respon-
dens nostro sâ. Vide Suppl. Synt. §. 112. p. 294.
6) *tamen* e. g. B. p. 460. l. 6 a fine (ubi verte *tamen*
omnes). p. 162. l. 15 (ubi: *tamen pars ex ea*). 7) inter-
dum occurrit loco Genitivi, e. g. *myrias perfecta et viri*
bellicosi (milites) h. e. *myrias militum*, B. p. 613. l. 11,
12. 8) copulat duo Verba, quorum posterius in Infinitivo
vertendum est (vide Mich. Gr. Syr. §. 109. a.), e.
g. *ausus est et blasphemavit* h. e. *blasphemare*, Mich. Chr.
Syr. p. 5. l. 13. *coepit et edificavit*, Mich. Chr. Syr.
p. 114. l. antep. et penult. 9) copulat duo Verba, quo-
rum alterutrum (modum rei plerumque indicans) adver-
bialiter est reddendum e. g. ~~et~~ *dolose egit*
et mutavit h. e. *dolose mutavit*, B. p. 100. l. 6 a fine etc.
10) repetitum notat et modo-modo (ömsom), *et-et*, *tam-*
quam, *tum-quum*. Vide Suppl. Synt. Syr. §. 113. 11) *si*
e. g. *si non* (*ποτε*) *juvaret*, B. p. 320. l. 13. 12) *ut* (att)
e. g. *consuluerunt ei et constituit* (ut constitueret), B. p.
89. l. 6. *jussit et erexerunt* (ut erigerent), B. p. 91. l. 3.
etc. Hoc sensu interdum omittitur e. g. *jussit vestiverunt*
(ut *vestirent*) *eum*, B. p. 125. l. 1. *accidit fuit* (ut fieret)

caligo, B. p. 81. l. 4. 15) efficit vocabula composita e.
g. *saliit et descendit* h. e. *desiliit*, Knös Chr. Syr. p. 77.
l. 12. *saliit et ingressus est* h. e. *insiliit* (springa in), B.
p. 400. l. 9. *ædificium et accessio* h. e. *tillbygnad* (*ædificium*
accessorium), Mich. Chr. Syr. p. 55. l. 9, 10. *ligna*
et vectes h. e. *träbommar* (*lignei vectes*), Knös Chr. Syr. p. 88.
l. 9. etc. 14) ponitur pro Pronomine relativo. Vide
Suppl. Synt. Syr. §. 91. pag. 223 et 224. 15) *sed*, e. g. *sed*
tum (postea), B. p. 155. l. 4 a fine, *sed solvit*, p. 168. l.
5 a fine, *sed ex quo*, p. 176. l. 1. etc. 16) *pro cum* (med),
vel pro solo Ablativo, e. g. *intrarunt ad eum 15 viri, et*
in manibus eorum cultri h. e. *cum cultris in manibus suis*
B. p. 315. l. 4 a fine, *et facies eorum ad caudas asinorum*
h. e. *faciebus ad caudas conversis*, B. p. 257. l. 3, 4 etc.
17) *pleonastice interdum* ponitur e. g. *et in monasterio*,
B. p. 106. l. 8. *et ingressi sunt*, B. p. 114. l. 8. etc. sic
الْوَسْطَى sæpissime notat simpliciter *etiam*, B. p. 489. l. 5.
p. 490. l. 1. p. 494. l. 11. etc.

الْجِلْدُ. Ita scribitur جلد, *anser*, in B. p. 575. l. 14.

الْمَكْتُوبُ est scriptio compendiaria pro مَكْتُوبٌ et in exempla-
ribus seu in codicibus vel libris aliis (in auctoribus aliis)
B. p. 20. l. 6 a fine. p. 52. l. 4. p. 42. l. antep. etc.

الْمَدْنَى *vena*, B. p. 184. l. 12. (ergo idem quod مَدْنَى Cast.
L. S. p. 258. An mendum pro eo?)

الْمَزِيرُ (Arab. مَزِيرٌ) *Vezirus*, B. p. 211. l. 5. p. 250. l. 7.
p. 282. l. ult. etc.

↳ *vexiratus, munus Veziri*, B. p. 2117 l. 4. p. 325. l. 5.
a fine. p. 562. l. 6.

↳ it. Subst. 1) *calamitas, miseria*, A. T. 1. p. 314. col. 2.
l. 2. 2) *lamentum, lamentatio*, Hahn Chr. Syr. p. 55. l.
8. a fine.

(110)

↳ *decens, conveniens*, A. T. 2. p. 299. col. 1. l. 4. T. 3.
P. 1. p. 272. col. 2. l. 4. a fine. B. p. 503. l. 10.

↳ Ethpa. **↳** Vide Cast. L. S. p. 256. et 379.

↳ 1) *portus* (Kirsch *fines*), B. p. 270. l. 7. a fine. Knös
Chr. Syr. p. 72 l. 4. A. T. 1. p. 515. col. 1. l. 14. a
fine. 2) *promissum*, A. T. 1. p. 514 col. 1. l. 20. 5) *an
tempus, spatium?* *an prope?* A. T. 2. p. 530. col. 2. l. 17.
4) *quid?* A. T. 3. P. 1. p. 114. col. 2. l. 20. p. 155.
col. 1. l. 6. 5) *perfugium, refugium*, A. T. 1. p. 24. col.
1. l. 20. k).

↳ cum derivatis vide sub **↳**.

k) Hæc habet Agrellius noster ad hoc vocabulum, quod jamdiu
lacessivit Lexicographos. Quum vero neque veræ vocabuli ipsius
significationi eruendæ, neque intelligendis locis citatis, sit sym-
bolis Agrellianis, ut nobis saltem videtur, satis consultum, nos
lectorem ad Lexicon Bersteinianum pag. 138 delegamus, ubi hoc-
eo vocabulum subtiliter et accurate explicatum inveniet. Lindgr.

لَوْصُونْ, pl. **لَوْصُونْ**, *charta*, B. p. 590. l. ult. p. 600. l. 2.

لَوْصُونْ est scriptio compendiaria pro **لَوْصُونْ et reliquum, et ce-
tera**, ut apud Latinos &c. A. T. 1. p. 46. l. 6. p. 47.
col. 1. l. 12. p. 48. col. 1. l. 11. etc.

1

لَوْصِنْ, pl. **لَوْصِنْ** *loricæ*, vel *galeæ*, Neogr. *ζάρπαι*, (cfr. Lorsbach
Archiv. Part. 1. p. 260) B. p. 89. l. ult.

(**لَوْصِنْ**)

الصلب (Persice pro **لَوْصِنْ**, Cfr. Golii Lex. Arab. p. 1075)
corbis, B. p. 550. l. 6.

(**لَوْصِنْ**)

لَوْصِنْ *emtio*, B. p. 590. l. 6. p. 601. l. 4. Tychs. Elem. Syr.
p. 66. l. ult. A. T. 2. p. 501. col. 1. l. 5. l.).

لَوْصِنْ *venditio*, B. p. 590. l. 6. p. 601. l. 4. A. T. 2. p. 224.
l. 8 & 5. a fine (ubi A. perperam vertit *emtio*).

لَوْصِنْ *venditio*, A. T. 2. p. 229. col. 2. l. 17.

1) De Castelliana vocabulū nostri significatione (vide L. S. p. 241.
ubi *venditio* vertitur) dubitamus; neque ad hanc probandam suf-
ficere nobis videtur locus citatus Lev. 25. 42. De *venditione*
frequens est vocabulum **لَوْصِنْ** Lindgr.

حَنْدٌ. Ad C. adde: absolute *per aliquod tempus, ali-*
quamdiu, B. p. 250. l. 5 a fine. p. 559. l. penult. p. 449.
 l. 10. — Sequ. **حَنْدٌ** id. B. p. 477. l. 4 a fine. p. 512.

l. 6. etc. — **حَنْدٌ**? *temporis vel* **حَنْدٌ**? *temporum* vertitur
interdum sacerularis (verldslig), A. T. 3. P. 1. p. 115. col.
 1. l. 10. p. 132. col. 1. l. ult. p. 155. col. 2. l. ult. —

حَنْدٌ 1) *quondam, olim*, B. p. 87. l. 5. 4. p. 88. l. 11.
 p. 345. l. 5 etc. 2) *interdum, aliquando*, B. p. 480. l. 1.
 A. T. 2. p. 202. col. 2. l. 15 a fine. Plura vide in Suppl.
 Synt. Syr. p. 300 §. 113. 6. — ? **حَنْدٌ** *in tempore,*
tempore (om, under, Gall. *pendant*), B. p. 109 l. 4 a fine.
 p. 90. l. antep., ubi verte: *Justinianus advocavit Tiberium*

Cesarem, et multa verba admirabilia (præclara) **حَنْدٌ**
حَنْدٌ *in institutione et admonitionibus* (pr.
 tempore institutionis et admonitionum, under undervisning
 och förmaningar, under det han underviste och för-
 manade honom) *locutus est cum eo.* — **حَنْدٌ**; **حَنْدٌ** *post tem-*
pora h. e. diu postea, A. T. 3. P. 2. p. 282. l. penult. et ult.

حَنْدٌ *in tempore, temporaliter*, A. T. 1. p. 65. col. 1. l. 18
 a fine (ubi præcedente **يُ**, Assem. vertit: *sine tempore*).

حَنْدٌ (*non* **حَنْدٌ** ut in Cast. L. S. p. 241) *temporalis*, A.
 T. 5. P. 2. p. 118. l. 4. Knös Chr. Syr. p. 118. l. 9.

حَنْدٌ *vitis*, B. p. 28. l. 5 a fine. p. 51. l. ult. etc. Abso-
 lute *aliquando*, B. p. 262. l. penult. — Raro *tempus*, e.
 g. B. p. 10. l. 9. p. 580. l. 9. Mich. Chr. Syr. p. 100. l. 4. —

Plur. emph. **¶λαττόνι** absol. aliquoties, interdum, B. p. 102.

l. 8 a fine. p. 107. l. 2. p. 108. l. 4 a fine etc. Plur. abs. **¶ττόνι** vices, A. T. 2. p. 184. col. 1. l. 27.

¶ττόνι tintinnabulum parvum, B. p. 215. l. antep.

¶λαττόνι id., B. p. 146. l. 6.

¶ττόνι sing. pullus columbarum, B. p. 242. l. ult. p. 529. l. ult.

¶ττόνι. Ethp. **¶ττόνι** præclusus est, interclusus est, B. p. 367. l. 5. (ubi Kirsch. motu carebant) p. 412. l. ult. p. 601. l. 5.

¶ττόνι. Ad C. adde: Pahel **¶ττόνι** 1) adjudicavit, tribuit, attribuit, Mich. Chr. Syr. p. 89. l. 7. B. p. 602. l. 1. p. 105. l. 4 a fine & l. antep. etc. 2) concessit, approbavit (medgiffva, gilla), B. p. 58. l. 4. 3) dignum declaravit, B. p. 594. l. 8. A. T. 2. p. 251. col. 1. l. 5. 4) ordinavit (episcopum), A. T. 2. p. 324. Not. col. 2. l. 23 a fine.

¶ττόνι m. Ad C. adde: 1) tributum, B. p. 153. l. penult. p. 154. l. 5, 5. p. 249. l. ult. ubi est vectigal (tullafgift) etc. 2) debitum stipendum (obetald sold), B. p. 97. l. 14. p. 169. l. 7. (coll. l. 8. ubi dicitur **¶ττόνι**) p. 180. l. 2. 3) justa poena, B. p. 257. l. 6. 4) officium, B. p. 455. l. 4 a fine. A. T. 5. P. 1. p. 152. col. 1. l. 7. 5) merces (betalning), A. T. 5. P. 1. p. 237. col. 1. l. 5.

¶ττόνι juste, A. T. 2. p. 59. col. 2. l. 12. a fine.

جَمِيلٌ, fem. جَمِيلٌ, licitus, justus, A. T. 5. P. 1. p. 578. col. 2. l. 4 a fine. p. 272. col. 2. l. 5 a fine. T. 1. p. 45. col. 1. l. penult. T. 2. p. 155. col. 2. l. antep.

جَمِيلٌ B. p. 240. l. 5 a fine an amissio? m)

جَمِيلٌ A. T. 2. p. 209. col. 1. l. 15 a fine (ubi A. unio) videtur significare adjudicatio, attributio, assignatio, ex Pahel قَدْرٌ adjudicavit.

حَذَرٌ. Ad C. adde: Pah. حَذَرٌ admonuit, monuit, B. p. 41. l. 5 a fine. A. T. 1. p. 115. col. 1. l. 9 a fine. T. 5. P. 1. p. 77. col. 2. l. 2. p. 507. col. 1. l. 6. etc. Aph. حَذَرٌ it, caute se gessit, cautus fuit, B. p. 183. l. 6. n).

حَذَرٌ A. T. 5. P. 2. p. 265. l. 12 a fine. T. 2. p. 79. col. 1. l. 17. T. 5. P. 1. p. 571. col. 1. l. 12. quid? o)

حَذَرٌ, حَذَرٌ 1) cautio, cautela, circumspectio, B. p. 266. l. 2. p. 298. l. 2. p. 441. l. 14. etc. 2) admonitio, A. T. 5. P. 1. p. 121. col. 2. l. 16 a fine.

m) Ad locum citatum intelligendum sufficit sine dubio vulgaris eleemosynæ significatio, quam habet Castellus. Verte nimurum: et ut omnes opes tuæ eleemosynæ loco erogentur. Lindgr.

n) Loco citato puneta vocalis Petocho male sunt posita supra litteram ل, unde facile crederet quis esse hanc formam Partic Pahel. Lege حَذَرٌ in Aphel. Lindgr.

o) His locis vulgaris procul dubio obtinet significatio: prudens, providus. Castellus habet: cautus, circumspectus. Lindgr.

¶ **λέπτον** admonitio, A. T. 5. P. 2. p. 588. l. 5, 5.

(**λόι**)

λόι. Ad C. adde: **λόι λέπτον** filia jugi h. e. 1) *sotia*, A. T. 1. p. 253. col. 2. l. 18. 2) *conjux, uxor*; B. p. 515. l. 6. — Adjectivum *par* (*jåmn till antalet, ej udda*), A. T. 3. P. 1. p. 245. col. 2. l. 17.

λόι forte *utgörande par, parvis gjord eller författad*, A. T. 3. P. 1. p. 604. col. 1. l. 6 a fine, ubi Ass. περιφράξει.

λόι is vel ea, cui nubere vel matrimonium inire fas est (som får gista sig), A. T. 3. P. 1. p. 356. col. 1. l. 19.

λόιον *conjunction, copulatio per conjugium*, A. T. 3. P. 2. p. 319. l. 5.

λόι. Ad C. adde: Ethpalahal **λόιον** pro viatico munitus fuit aliqua re, vel simpliciter *munitus, instructus* fuit aliqua re, A. T. 2. p. 590. Not. col. 1. l. 5 a fine.

λόι signum Zodiaci, B. p. 228. l. 7. p. 268. l. penult.

(**λόι**)

λόι pompa triumphalis; processio (procession), B. p. 67. l. 12. p. 72. l. 5. p. 89. l. 12. p. 92. l. 15. p. 94. l. 6 etc. A. T. 3. P. 2. p. 243. l. ult.

λόι it. pompa; processio (procession) A. T. 1. p. 54. col. 1. l. 4. T. 2. p. 383. col. 1. l. 6.